

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Roman od Viléma Borovce.

Psalni znělo:
"Má milá, drabá Julinko, má milá nevěsto! Nemilostný rozmar chtěl tomu, abych se stal obětí nepřátel své vlasti. Ale tyto řádky budeš čísti, budu již mezi mrtvými. Dnes večer, až slunce zapadne, budu na dvoře "Nové budovy" zastřelen. Me poslední slovo bude, že jsem nevinen a s posledním vdechem mého života splyne tvé drabé jméno s mých rtů. Bůh buď s tebou, má drabá milovaná a moje všecko na tomto světě. Je-li život posmrtný, jaká pevně věřím, budu tě i tam, za hrobem, milovati. Buď silna a trpělivě snádej náš osud. Jeho veličenství bude smrt má zatajena a já budu pochován na neznámém místě. Písmo mé tuš. List tento buďti tvá díkzem, že nemilostně a ukrutně lidé zabili tvého věrného snoubence. Buď s Bohem, buď s Bohem, v nebi se opět shledáme! Štěpán Hajduka."

S Julii Šarkadyovou točila se úzká podzemní chodba, točila se s ní země, celý svět!
Psalní bylo písmem Štěpána Hajduky. Znal ji rukopis, četla často jeho písmo.
"Pojďme, pospěšme odtud," křikla Julie sotva srozumitelně. "Musím si pospíšet k císařovně, nechať je sebe později. Její veličenství nařídil, aby mrtvolu jeho mně byla vydána, nedovoli, aby i mrtvého mně uloupili. Pojďte Sáro Smrt'ová!"
"Jdu," odvětila Sára. "Ale otázku jest, dovedete-li jít vy, slečno. Vždyť jste tak blbě, jako byste z hrobu vstala. Tu má ruka, opřete se o ni, povedu vás; bojím se, že opustí vás síly a že zde zůstaneme do rána."
Julie Šarkadyova sebrala všecko svou sílu, aby co nejdříve byla nahore nad nešťastnými schody.
Ale nadarmo se namáhala.
Síly brzy jí opustily, hlava i tělo jí vystydly, noby počínaly jí trnouci, až posléze bezvědomá a — bez vědomí klesla Sáře Smrt'ové v objetí.
"To jsem chtěla!" zašeptala Sára Smrt'ová škodolibě s pekelným úšklebkem.
Pak pronikavě zahvízdala.
Několik schodů nížej zaskřípl opět zámek v železných dveřích a za malou chvíli stanul u Sáry onen voják, který přinesl psaní Štěpána Hajduky.
"Vynejte tuto lehkověrnou pošlaku!" pravila Sára Smrt'ová rychle a položila Julii do rukou vojákových.
Muž vzal omdloulou dívku na ruce a rychlými kroky hleďel se dostat po špatných schodech z podzemní chodby na vřech.
Nahore, v domě ledově obfženém, zanesl Julii do úzké nádvoří světelníky Sáry Smrt'ové. Zde položil jí na lůžko; na tvář položil jí kapsičku jedovatou teklutinou postříkanou a dvěma na ní zavlehl.
"Ta si poleží aspoň dvě neděle!" pravila Sára Smrt'ová vojákovitě. "A mezitím se stasou mnohé věci."
KAPITOLA 39.
Sára Smrt'ová.
Hodinu po té zafílilo okno malého ledového domku na budovských hradbách, vedoucí do ulice, jasným světlem.
V pokoji seděla u piana Citta, oděná v rázový hedvábný plášť a hrála jakousi starou, dojemnou španělskou romancí.
U piana stál Gabriel Doery v černém vlněném obleku a pozorně sledoval hru Cittiny.
Když dohrála, dala se Citta do smíchu.
"Nu, jsem tedy umělkyně?" tá zala se hrdě vypjaví hrud.
"Padám vám k nohám, slídná Citto. Skutečně jste velikou umělkyni, nejvíte, jakou jsem poznal, protože hraje rozličující úlohy i na jevisti života."
"Přes to musím uznati," pokračovala Citta rozmaruše, "že dočasně mě vystoupil by se nebylo úplné podřízení, kdybych ve vás nenášla výtěchného spouštníka. Hledte, žeho jest člověk schopný, když jest zamilován! Já hrála úlohu Sáry Smrt'ové pro gardového důstojníka Štěpána Hajduku, vy pak pro jediné slíbené mě políbení stal jste se prostým vojáčkem. Haha! Nescházelo mnoho a byla bych se dala do smíchu, když jsem vás za železnými dveřmi spatřila v komíním přeháčkém šatě bez polnutí stání."
"Musil jsem býti skutečně směšný," odvětil Doery. "A teď — kdy dostanu slíbené políbení?"
"Dostanete, arcíte dostanete."
"Chci je hned."
"Sírpeš, jen strpení, milý Doery. Jestli jsem se nepobavila."
"Přijete si ještě něčeho ode mne?"
"Jestli jedno psaní, máj milý Doery?"
"Zase psaní?"

"Budete se tedy ráno procházeti po břehu budovským a toto psaní i s jeho obsahem prvnímu strážníku, jež potkáte. Řekněte mu, že jste to našel na břehu a ukážete mu také místo, kde."
"Citto, ve vás se ztratili světový darebák. Gratuluji vám."
"Děkuji vám za laskavé přání, ale proto nebudte budoucně tolik upřímný."
"A políbení? ..."
"Tu jest ..."
Citta zamhouřila své nebezpečně krásné oči a naklonivši hlavu trochu k předu, nastavila ústa k políbení.
Doery uchopil oběma rukama slídnou hlavu Cittiny a chvěje se rozkoší, políbil krvavě červené rty k políbku uchystané.
V tom okamžiku z venčí zabušil na okno.
"Hrom a peklo, kdo nás vyrušuje?" zvolal Doery a přikročil k oknu.
Citta při tlučením okna se zarazila a podělena utekla se do méně osvětleného kouta.
"Ve jménu zákona otevřete vrátka!" ozval se z venčí silný hlas.
"Veliký Bože!" šeptala Citta zděšeně. "Co hledají u mne jméno zákona? Snad víděl Julii Šarkadyovou? ... Neří možná, vždyť nebylo živé duše na budovských, když jsem ji sem přivedla."
Pak šeptala tiše Doerymu:
"Vystupte s největší energií, pane Doery. Nevpustíte sem nikoho, sice jsem ztracen. Strážník, který se sem chce dostat, jest cizinec, ne maďar. Nebojte se ho. Je to Protzmanov Němčík!"
"Co zde chcete ve jméno zákona?" tážal se Doery, otevřel okno, před ním stáli tři policisté.
"Hleďte slečno Julii Šarkadyovou, komornou jejího veličenstva a stopy vedou sem."
"Kdo to praví?"
"Já, muž zákona."
"Sem však nepřijít, zde není," pravil Doery energicky.
"Viděl jsem ji, viděl jsem jí vlastním očima, když sem vešla," ozval se druhý strážník.
"Není zde a dámu toto jména ani neznámé," pravil Doery znova.
"Otevřete dveře, pane!" obotil se na Doeryho první strážník.
"Mějte rozum, příteli. Kdyby zde ona dáma byla, proč bychom jí nedoprovodili domů. Snad tu nejsme lidožrouti? Kdo vás poslal pro ni?"
"Jeho excellenze pan vrchní hořtmistr. Její veličenství velice si oblibila tuto komornou a hledá ji."
"Bezpochyby se někde baví."
"Jen nás raďte vpustit."
"Slyšte, policisto," zvolal Doery předtírajíc hněv, "slyšel jste již někdy o jeho excellenci knížeti Metterraichovi?"
"Jak bych neslyšel! Byl ministrem ve Vídni."
"Ano, a já jsem vyslanec tohoto excellenčního páni dvoře. Právím vám, že v tomto domě není žádné Julie Šarkadyové; tomu věřte a dobrou noc!"
Doery zavřel prudce okno.
"Tomu musíme uvěřiti!" pravili policisté jednohlasně. Jeden pak dodal, že se tedy snad mylili a že neviděl, že je Julie Šarkadyová do ledového domku vstupovala.
Strážníci odstoupili od okna, Doery pak sáhl po kloubku, aby odešel.
Nežli však odešel, pravil rozmrzele Citte:
"Drabá Citto, mějte se na pozoru, někdo trefí, mimo nás, ví též, že Julie Šarkadyová sem vstupovala!"
"Postarám se o to, aby ji nenášli, jenom odezdráje ráno Julii psaní i s jeho listem některému strážníkově. Pak ji nebudou více u mne hledati."
Doery potřásl vřele rukou Cittinou.
"Jakému rozčilení se vydáváte pro Štěpána Hajduku," pravil Doery s vlnitým pohledem. "A jsou na světě onačejší lidé než Štěpán Hajduka, kteří by rádi složili svá srdce i své jméno v vaších nohou, spanilá Citto!"
"Věřím vám, Doery," vzdychla si Citta, plynouví se k němu, "ale když srdce Cittiny miluje opravdové jen Štěpána Hajduku!"
Doery použil vhodné příležitosti a vtiskl na rty Cittiny vřelý políbení.
"Vy falešníku!" usmála se Citta a pustila druhá na ulici.
KAPITOLA 40.
Co se dále stalo s Hajdukem.
"Muž Uheraka," jak z nazvali Františka Deáka, seděl za hloubán v práci u svého stoiku, když Michael Horváth, biskup z vyhnanství se navrátil, k němu zavítal.
Michael Horváth pozdravil přítel tichým stisknutím ruky.
"Co se stalo Michaeli?" ptal se starý Deák.
"Dějí se neslýchané věci," odvětil biskup zlé.
"Snad nevstál Protzmanov opět z mrtvých?"
"Z ciziny, a sice z Paříže kují nám zrádu. Kníže Metterraich ne odpočívá, rád by se dostal znova k moci, bojí ho, že musil z Vídně tak choulolistivým způsobem utéci."

"At" jen se starý kníže pán namáhal!" řekl Deák hořtejně.
"Metterraichovi píše namat se nepokojovati, biskupská milost. Císař jest zpraven o všem, píše z Paříže své docházející nemohou jí nám ukádati."
"Také jsem si to až posud myslil."
"A co dále?"
"Ráno jsem slyšel, že nejlepšího přítel naší věci při dvoře, gardového důstojníka Štěpána Hajduky, zatkl před několika dny."
"Neří možná!" zvolal Deák zaraženě.
"Ano, jest tomu tak. Sebrali ho v Zikmundově kapli, u oltáře, když konala se jeho svatba."
"To jsou báhorky, milý pane biskupe. Nedovedu a ani si netroufám tomu uvěřiti."
"A přece je to pravda. I dnešní časopis se již o tom rozepsal."
"A co píší?"
"Že nevěsta Štěpána Hajduky, komorná jejího veličenstva, se zouslavila nad zatčením svého ženícha před sňatkem vrhla se do Dunaje."
Deák vzal do rukou časopis na stole ležící a vyhledal si onu zprávu.
Stáhl hruživě obočí, když četl o podezření, že na Hajdukovi lželo.
"Něco musíme vykonati," pravil po chvíli, mezi tím co biskup přecházel po pokoji.
"Ano. Jdu právě k jeho veličenství poděkovat za za milost," pravil biskup Horváth. "Pojď se mnou a můžeš při tom nejmilostivějšímu králi našemu nevínu Hajdukovu, o níž jsme oba přesvědčeni, vylíčiti."
"Pojďeš hned, biskupská milosti?"
"Hned. Slova díků nejze odkládati."
Císař přijal oba vřelým a milostivě.
Když Deák se zmínil o tom, že pevně jest přesvědčen o naprosté nevinosti Hajdukově, který, jako rodem Srb, dojístá vždy s národem svým byl císaři a nevyššímu rodu jako ostatní Slované v říci nejvřelším poddáným, usmál se císař a pravil:
"V té záležitosti jsem již nařídil vyšetřování a domnívám se, že stal se zde patně osudný omyl nebo nedorozumění. Vyšetřování se zjistí, je-li nevinen a pak budou jeho žalobci náležitě potrestáni."
Po té císař pokynul hlavou a tiše srazil ostruhu, jako mívá ve zvyku vždy, když audience byla skončena.
Deák znal již tento zvyk císařův a s hlubokými poklonami s biskupem odešel.
Z královského hradu budovského spěchal zatím pobočník císařův do Nové budovy s rozkazem jeho veličenstva, aby Hajduka byl ihned propuštěn na svobodu a další vyšetřování aby bylo zastaveno.
Rozkaz z nejvyššího místa vzbudil u nevládných zádech Nové budovy nemalé překvapení.
Štěpán Hajduka byl ihned z vězení vyveden; úředník sdělil s ním rozkaz jeho veličenstva. Po té v kočáře pobočnickově opouštěl vězení.
Cestou, mezitím co kočár ujížděl do hradu, překvapil pobočník mladého gardového důstojníka tímto slovy:
"Jeho císařské a královské veličenství ráčil před půl hodinou podepsati vaše jmenování nadporučíkem."
"Milost jeho veličenstva mne velice dojmá, a pozornost jeho nutí mi slzy do očí," odpověděl Hajduka.
"Trpěl jste nevině."
"Několik dní. Ale byl bych i celá léta snesl žalostivě, protože jsem byl přesvědčen, že trpím nevině a že pravda vždy vítězí. Moje nevinost dříve či později byla by vyšla na jevo."
"Netrpěl jste tedy pro své zatčení?"
"Je jsem byl zatčen, nikoli. Ale tím více páli má hrada žal nad mou nevěstou. Odvedli mne od chudinky u oltáře, viděl jsem, jak klesá zoufalé, na smrt blbě. Jen o ni jsem měl úzkosti. Ale i ona zapomena těchto několik strastí plných dní? Kde jest? Viděl jste ji, excellenci?"
Pobočník byl v nemalých rozpacích.
"Doslouchl se i on, že Julie Šarkadyová se vrhla do Dunaje a o svém úmyslu vlastnoručně psala císařovně, ale po drobných zprávách nepochybně bylo toto neštěstí zveřejněno."
Váhal chvíli a obrátit vyhuť se odpovědi.
"Na hradě budovském šel Hajduka především k slyšení jeho veličenstva, aby poděkoval za prokázané milosti a pak teprve spěchal k přítelku Julii Šarkadyové, aby truchlivě nevěstu na prsa plynul. Pokoj Julii byl usmáčen."
Na chodě přicházela mu vrchní komorná vřic.
"Prosím vás, neručte vědět, kde jest Julie Šarkadyová? Je-li snad v komnatách jejího veličenstva, raďte jí polepšati, že jsem se

Zasíláme peníze do všech částí světa levně a rychle.
Prodáváme přepravu lišky do všech evropských přístavů za nejnížší cenu:
Za \$8.00 dopravíme vás na expresních parolodích do Hamburgu, Bremen, Rotterdamu a za čtyřhodinovou každodenní práci. Co podrobnosti dopište si
EMIL KISS & CO.
BANKING AND PASSEUR.
168 Suffolk St., New York.

Severovy léky.

Severův Balsám pro plíce,
Jistý lék proti kašli, nastužení, chraptivosti, zánětu průdušek a plic, chřipce, záškrtu, bolestem v krku a všem chorobám plic.
Cena 25 a 50 centů.

Severův Olej sv. Gotharda
Vždy uleví bolesti, revmatismus, neuralgii, otoky, vředy, výmknutiny, dna, přemožení a všechny záněty.
Cena 50 centů.

Severův Krvečistitel

vyléčí všechny krevní a kožní nemoci, krtice, vředy, nádory, růži, slany tok, zvěšené žlázy a všechny syfilistické nemoci.
CENA \$1.00.

Severův životní Balsám
upravuje zažívání, povzbuzuje chuť k jídlu, přemáhá zácpu, bolesti hlavy a všechny slabosti. Hodí se zvláště pro lidi staré a slabé.
Cena 75 centů.

Severův Silitel
Přivádí tyto orgány k pravidelné práci, léčí překrvení, krvavé močení, písek, řezavku, zánět ledvin, žlutenku a katarrh měchýře.
Cena 75c a \$1.25.

W. F. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

JOS. DUFFY velko- a maloobchodník LIHOVINAMI
... má na skladě ...
výborná importovaná i kalifornská vína, jakož i importovaná a kentucké kořalky a líkery.
Ručí, že zboží jest také, jak o něm tvrdí, jinak se peníze vrátí.
TELEFON 38. 2508 N. Street, SOUTH OMAHA.

A. N. Frick & Son Co
Velkoobchodníci a importéři LIHOVIN a LIKÉRŮ.
Nástupci firmy: L. Kirsch Sr., Frick & Son, Omaha.
Tel. 544. 1001 Farna ul., Omaha.

Fred Krug Brewing Co.
OMAHA, NEBRASKA.
"Státní vzorný pivovar."
Vaří nejlepší druh ležáku
Cabinet a Extra blbě v soudkách a v lahvičkách.
Vytvořeno se každému a žádné ho nepředčí.
NAŠE ZÁSADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost.
NAŠE NÁHA: Uspokojiti obecnost. NAŠE ODMĚNA. Stále se zvrátající obchod.
Dopisy se ochotně vyřizují dle přání.

Metz Bros. Brew'g Co.
Stáři a spolehliví sládci.
Vaří a lahvuji výborné pivo.
Telefon 119. OMAHA, NEBR.

Pro stůl.
Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblíbi si zajiště naše "GOLD TOP" lahvé pivo. Jest lehké, perlivé se a kůže a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ležně a čistě vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá nebo nezdravá. Není to laciné pivo v nížádám smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteří se jednou ochutnali, stali se řádnými našimi zákazníky.
Dodává se v bednách a sice v lahvičkových nebo v pánečkových. Objednejte si a svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.
JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo. SOUTH OMAHA, NEB.